

Glasnik blage vijesti za spasenje svim umornima i bolesnima po duhu, duši i telu.

Izdavač: **Matija Baumgärtner**,
VINKOVCI, Gundulićeva 58.

HRIŠĆANSKI MESEČNI GLASNIK

Odgovorni urednik: **Petar Dautermann**
NOVI SAD, Živ. Petrovića ul. 3

Vera - nevere!

„Reče bezumnik u srcu svojem: nema Boga!“ Psalam 14:1.

Već od više hiljada godina nastoje ljudi na razne načine da otkazu Božje postojanje. Oni žele da ne postoji Bog koji sve vidi. A zašto? Jer je čovek kroz Njega smetan u svim svojim činjenicama. To je tako mučna pomisao pred Bogom sve svoje pomisli vidjeti, Njega pustiti u nutrašnjost svoga srca pogledati. Dakle dalje s Bogom! On je dosta dugo čovječanstvom nasilnički vladao.

Na koji se naučni temelj oslanja nevjera, kada kaže da nema Boga? Koji dokaz daje ona? Dokaze? — kako ona može za nešto prineti dokaze, što se ne može prihvatiti sa brojkama ili shvaćanjem?

To su samo odvažna potvrđenja, koji oskudjevaju dokazu, koja uopće nemaju poučni karakter. To je samo jednostavno mišljenje. prihvaćenje, potvrđenje — jedna vera za koju smo mi za gornji naslov ovlašćeni. Mi vidimo da je i nevera jedna vera.

Nevera veruje da je ceo svet od sama postao dok svaka kuća mora imati građevinara i svaka stvar na zemlji začetnika. Nevera još kaže, da je priroda Bog, tvorac se nalazi u vasioni, sve te sile koje upravljaju svetom je božanstvo. Kao da bi kroz to postojanje vasionu shvatili! Zdrav čovječiji razum nam kaže: Kako je Bog mogao stvoriti svet, kada je On i Njegovo djelo jedno? Ili stanuje li u stolici stolar, koji ju je načinio? Nije li to glupost? Zar ne mora tu biti majstor čiji razum ide preko svoga dela? Dali ne mora Bog, koji je stvorio svet bezkrajno višlje stanovati nego li stvaranje, koje je On u život pozvao? Kako može Bog sadržina prirode biti? I opet — nevera to veruje.

Nevera nezna na to nikakav zadovoljni odgovor dati, kako je prvi život na zemlji nastao, i kako su se iz tog prvog života razvijali zemaljski stanovnici. Nevera potvrđuje i kod potvrđivanja umiranja ona svoju narav — da su prve životne klice imali u zemlji svoj početak. Dokazano je, da je zemlja bila prije jedna užarena masa, u kojoj nije bilo moguće da ovakove životne klice stanuju. Tako nevera potvrđuje,

da su se iz ovih prvih životnih klica postepeno razvijala druga životna bića. Pa svejedno se do danas nije našao međuoblik, koji bi ovo prelaženje od jednog stvora na drugog uobličio. Ali tko to čini? Nevera koji bi ovo prelaženje od jednog stvora na drugog uobličio. Ali tko to čini? Nevera koja kroz to hoće Boga da odstrani iz sveta, — ona to svejedno veruje.

Nevera isto veruje da nema neba niti pakla. Dokazati ne može ni to, jer se to oduzima od našeg vida. Ona ne veruje ni na sud niti na večnost. Ali od kuda ona to zna? Baš na odnos tih budućih stvari je već pojedini preinačio svoje mišljenje kod umiranja. Toma Payne, neverni pisac, kazao je za svog života hvalisavo: »Ja sam po Hrišćanskom vrtu Edenu hodao i sa mojom sjekinom podsjećao sam drvo po drvo, dok skoro niti jedno drveće nije ostalo«. Kada je on na svom smrtnom krevetku bolno umirući ležao, povikao je: »Dao bi sve što mogu dati da nisam pisao knjige nevere!« Neki ruski neverni trgovac bio je napadnut, htjeli su mu oduzeti život. Trgovac pao je na svoja koljena i molio je vapeći Bogu, za kojeg je on još pre pola sata tvrdio, da uopšte ne postoji.

Iz toga možemo tačno vidjeti kako je nevera svoja menja nesigurna. Kada se kod umiranja sve odbaci na čega se za života tako sigurno gradilo, onda mora zgrada nevere

na nesigurnom temelju stajati.

Zato, ma kako se nevera hvali, da ona ima uzroka i da su njene stvari tačne i naučno utemeljene, kao da ide na jasnom dokazanom rezultatu nauke, to jednostavno nije istina. To su samo tvrdnje i drugo ništa, ponekada čak — odvažna potvrđivanja. Da, ono treba velika vera, zaista ogromna vera takova glupa mišljenja kao gore navedena primiti i svoju dušu u sadašnjosti i večnosti na temelju te nauke dati. Ovo je bezgranična lakomišlenost sa ovakovom verom svoje srce ovde zadovoljiti. Predomisli se dobro, što činiš, kada ovakova nevera postane tvoja vera. — »Reče bezumnik u srcu svojem: nema Boga!«

M. Baumgärtner

Težnja za mirom

Pre mnogo godina tražila je jedna bogata gospođa u svim svetskim zadovoljstvima mir. Ali namesto da je mir našla, postala je sve nemirnija, tada je u srcu obuže još veća žudnja za pravim mirom. Jednog dana dala si ona uzeti meru od nekog obučara, da joj cipele načini. Lice obučara je blistalo od zadovoljstva. Gospođa upita: »Dali ste vi gospodine sretni?« Začudeno odgovori isti: »Ja sam naj sretniji od svih ljudi«. Kada je obučar svoj posao svršio, otišao je. Ali dama nije mogla zaboraviti lice, na kojem se odrazio pravi mir. Drugi dan otišla je ona k njemu da ga upita za vrelo toga mira. Radosno odgovori on: »Isus Hrist je moj mir«. Hiljade ima u našem narodu što liče toj ženi. Jer u svakoj čovječjoj duši leži jedna žudnja, jedno iskanje za nešto nepoznatim. Ovu žudnju i iskanje se nastoji umiriti. Jedni se daju u zadovoljstvo svetske slasti, ali što oni traže to ne nađu. Drugi opet traže zabave i bez mira idu u grob. Božja reč govori za ove: puta mirnoga ne poznaje. Rim. 3:17.

Znaš li ti, što je ova težnja? Milosni dar Boga našega. Stoga i kaže crkveni otac Augustin: Naše srce u nama je nemirno, dok ne miruje Bože u tebi. Dokle ta težnja nije u nama utažita, smo mi bez mira. O koliko mnogo srca ima u svetu, bez mira i spasa! U palatama bogatih kao u kolibama siromašnih, među naobraženim kao među običnim narodom, svuda nalazimo naroda bez mira. Kako često čitamo da su si neki uzeli život. Znaš li zašto? Bili su zdvojni bez nade i nisu imali nikakav oslonac.

Jedan stari Gospodnji luga pričao je od svog dušobrižiteljstva iz jednog grada u kojem je on Božju reč smeo propovedati. Kao prvi došao je profesor umetnosti, kao zadnji jedan provalnik, koji je tek pušten iz zatvora. Između ovih dolazilo je trgovaca, prevarene devojke, sinovi sa roditeljima koji su bili pali u grehu, žene nesretno-udane, učitelji i učiteljice. Svi ovi su imali težnju za pravim Božjim mirom.

Možda i ti spadaš ovima, čija je duša kroz skrivenu borbu postala nemirna. Kada u tihim časovima misliš o tvojoj prošlosti vidi, mnogo čega bi ti prekrižio, ali ne možeš. Mnogo koješta tebi glasno govori u časovima kada ti ne možeš spavati. Sa Davidom trebaš kazati: Rospode ne opominji se više mojih greha mladosti. To tebe čini nemirnim. o

Koliko te samo optužuje iz sadašnjosti? A kada pomisliš u tvoju budućnost onda te hvata užasna groza. Ti moraš priznati: Gospode, ako ćeš na bezakonje gledati tko će ostati? Vidi, ti nemaš sigurnosti da će ovo sve biti pokrito, nemaš jamstvo zato, da bi jedno u zadnjem času znao: Da, doći će moj Gospod i prihvatiti me tiho za ruku i odvesti me s putovanja kući, u Očinski dom. Zato si ti i tako nesretan i nemaš mira.

Što da činiš sa težnjom tvojom? Dođi k tomu koji je kazao: »Hodite k meni svi koji ste umorni i natovareni, i ja ću vas odmoriti. Mat. 11:28. Uredi tvoj život s Njime. Bogati vječni Bog nudi tebi mir u Isusu Hristu. Zato dođi sa bedom i nevoljom k Njemu.

Kada k Njemu dođeš i napiješ se iz skrivenog vrela mira, tada možeš saznati: Da samo Isus umiri težnju srca. On daje da sunce pravde sine preko tvoje glave, a struja Božje ljubavi prostrujiti će tada tvoju dušu.

Ljudi sa Božjim mirom

Ti si sigurno već susretao na tvom životnom putu ljude u čijoj blizini si se dobro osjećao. To su bi-

la deca mira, koji znadu: Dati utjehu i mira u strahu i opasnosti. To su bila deca Svevišnjega, čiji život se nalazi u moru mira.

Ti si vidio kako su ovi ljudi bili utješeni u životnoj buri, tako radosni u patnji, puni nade u nuždi i puni verske srčanosti u borbi. Znaš ti od kuda oni tu silu uzimaju? Oni su doživili u srcu i u životnom vodstvu blaženi mir iz životnog vrela Isusa Hrista. Zato želim s tobom u ovom oteku nešto govoriti od ljudi sa Božjim mirom. Uđimo oboje u jednu komoricu, gdje mladi čovek leži bolestan na krevetu. On zna da mu je blizu smrt. Lice njegovo sve se blišta iako on ima velike bolove, zato, što on ima mir sa Bogom. On je jedini sin u majke, koja ga još kratko pred smrt dala slikati.

Slika je bila divna. Sa velikim sjajnim očima leži umirući mladić na svojoj bolesničkoj postelji. Kada je majka nakon par dana došla slikaru, reče isti: »Smijem li vas za nešto zapitati? Znate li vaš sin da on mora skoro umreti?« »Da, sigurno da on to zna.« »Kako to može biti!« reče slikar »da jedan mladić koji zna da će skoro umreti može tako sretan biti. Ja mnogo zdravog naroda slikam, koji imaju svega i skoro da nisam taku sreću i takav mir na licu vidio.«

Ljudi sa mirom saznali su: Baš sada ulazi blaženi mir u moje srce. Kako se već tu dole može s Tobom blažen biti.

Blagosloveni nadzorni učitelj Liebendörfer kazao je pre svoje smrti: Lepo je umreti! Mir u srcu imati nije prazna uobrazba, mir, mir! to je prava okrepka i sama ljubav! Veliki me mir opkolio, mir kao vodena struja. Pre nego što čitaš dalje umiri se malo i odgovori si na ovo pitanje: »Mogu li i ja to kazati?«

Pobožni profesor Tholuk načinio je sa kočijom daleki put kroz Italiju. Kada se on sa kočijašem rastajao, zapitao je on njega, što bi bila njegova najveća želja na svetu. Na svoje iznenađenje dobio je odgovor: »Sa Božjim mirom umreti!« Nije li dragi prijatelju to i tvoja želja?

Svevišnjega deca imaju samo tu molbu: pusti me jedno u miru kući doći, i tvoje spasenje Gospode videti moći.

Na bojnom polju ležao je umirući vojnik, preko kojeg se položio njegov kapetan sa rećima: Druže mogu li vam još učiniti kakvu uslugu? Gospodine kapetane pod mojom glavom u torbici se nalazi novi zavet. u njemu piše nešto od mira, samo ne mogu pravo te reći da složim, ali iste su crveno podvučene, molim vas pročitajte mi ove reči! Kapetan otvori novi zavet i nađe ove reči te pročitao umirućem: »Mir vam ostavljam. mir svoj dajem vam. Iv. 14:27.« Tada reče umirući: »Hvala vam. to je ta reč. Gospodine kapetane, taj mir imam ja«, i tada je umro na bojnom polju. Možeš li i ti kazati, taj mir imam ja? Kako su bogata deca mira tako bogata da na očigled smrti su puni utjehe, jer znadu: I ako mi je odlučeno iz ovog sveta ići, znam da idem s punim mirom, jer sam spasenje vidio.

Tako bi ja moj dragi prijatelju dalje mogao pričati od ljudi koji imaju mir. Često sam na mojim putovanjima vidio decu mira kod mrtvačkog liješa i na groblju sasma smirene i utješene. Mnogo sam puta čuo sa njihovih usana pod suzama reč Haleluja izustiti. O kako je blaženo ovakav mir u svojim grudima nositi, i jedno s njim u večnu slavu ulaziti.

Gde nalazim mir?

Kada ti o tvojoj prošlosti misliš, onda se sećaš tvojih greha. U knjizi tvoga života su mnogi tamni odlomci, pojedine stranice govore o propuštenoj ljubavi, dok pojedine reči govore o tvojoj nezahvalnosti.

To su stvari koje bi rado hteo zaboraviti kad bi samo mogao. Tvoj greh je stvarnost. Ta stvarnost ti oduzima mir srca tvoga, stvara život bez mira, povratak domu čini teškim, zatvara nam vrata očinskoga doma, ali Bogu nek je hvala i slava, jer je milost kao i greh tvoj stvarnost. Na golgotskom krstu stečeno nam je to vrelo milost. Tamo je za nas umro Isus lečnik greha, tamo na krstu je mir stvorio kroz dragocenu krv. Kološani 1:20.

Neka mala devojčica, koja je na svom krevetu bolesna ležala, zatražila je od svoje sestre biblijsku povescnicu. Okretala je listove, dok nije došla do slike koja je visećeg Isusa na križu predstavljala. Posle kratkog posmatranja slike, obraća se ocu i pokazivajući mu sliku govorila je: »Za tebe oče. Onda se obraća majci i pokazuje joj istu sliku »Za tebe majko«. Najzad pritiskivaše sliku na srce i počne šaputati: »I za mene«. Moj prijatelju ma ko ti bio, Isus je i za tebe umro! To je radosna vest za tebe!

Taj Isus je mir. O veruj meni, samo u Isusu je mir i utjeha pored celog bola za siromaka, bolesnog, umornog i srce puno bola i brige. On nije samo izvor mira, što više on ga i poklanja nama. U njegovom oprostajnom govoru kazao je: »Ostavljam vam mir, moj mir dajem vam. Ne dajem vam ja kao što svet daje. Neka se ne uplaši srce vaše i neka se ne boji«. Jovan 14:27.

Neki učitelj zatražio je od svojih 9—10to godišnjih devojčica jedan pojam o Isusu. Dao im je pismeni zadatak sa temom: »Ko je Isus?« Različite odgovore je dobio na pr. »Isus Hrist je lečnik sveta«. — »Isus je svetlo sveta« itd. Kad je jedno neobično mirno dete sa svojom pločicom pred učiteljem čitalo reči: »Isus je moj lečnik« onda poletiš tom jakom čoveku suze na oči. Možeš li i ti to radosno posvedočiti? Ako ne, hoću ti put k Njemu pokazati.

Na putu ka ovome miru biće istina: »Kroz bol greha k srcu Isusa«. Mnogi koji su bez mira i utjehe traže uzrok u svojoj okolini i odnosu. Dokle god mi oko sebe gledamo, a ne gledamo u sebe, nećemo moći doći do pravog mira. David pravo veli: »Nema zdrava mesta na telu mojem, od gnjeva tvogoga, nema mira u kostima mojim od greha mojeg. Jer bezakonja moja, kao teško breme otežala mi Psalm 38:3-4.

Mi moramo kao David u 51 Psalmu 3 i 4 stihu činiti. »Jer ja znam prestupe svoje i greh je moj jednako preda mnom. Samome tebi sagraših, i na tvoje oči zlo učinih, a ti si pravedan u rečima i čist u sudu svojem.

Ako ti tvoje grehe priznaješ onda se moraš za grehe pokajati. Od apostola Petra znamo, da je mnogo ljubavi od svoga učitelja okusio, a što je činio? On ga je zatajio. Ali u taj tren oka, kad ga je Isus pun smilovanja pogledao, onda ga je to pogodilo. Pomisao, kako sam to samo mogao učiniti, nije mogao podnositi. Otišao je napolje i gorko plakao. Ako ti nećeš pravi mir imati, onda moraš iskreno žaliti za onim što si tvom Spasitelju učinio. O ovoj žalosti govori apostol Pavle: »Jer žalost koja je po Bogu donosi za spasenje pokajanje, za koje se nigde ne kaje«. 2 Kor. 7:10.

Ali ne sme kod pokajanja ostati, nego mi moramo sa iskrenim priznanjem naših greha, pridoći k lečniku greha, tako da On naše grehe oprost i slabosti isceli. Tek kad' smo to učinili, onda dolazimo do

mira sa Bogom. Ne postoji drugi put k miru. Izgubljeni sin priznaje: »Oče, sagrašio sam nebu i tebi«. U pričama Salamunovim 28:13 se kaže: »Ko krije prestupe svoje, neće biti sretan, a ko priznaje i ostavlja, dobiće milost?« David kaže: »Kad mučah, posahnuše kosti moje od uzdisanja mogega po vas dan. Jer dan i noć tistaše me ruka Tvoja, nesta soka u meni kao na ljetnoj pripeci. Greh svoj kazah tebi i krivice svoje ne zatajih; rekoh ispovedam Gospodinu prijestupe svoje, i skide s mene krivicu greha mogega Psalm 32:3—5.

Apostol Jovan govori ovako: »Ako priznajemo grehe svoje veran je i pravedan, da nam oprost grehe naše i očisti nas od svake nepravde« 1. Jov. 1:9. »Ako li u vidjelu hodimo, kao što je On sam u vidjelu, imamo zajednicu jedan s drugim i krv Isus Hrista, sina njegova, očičava nas od svakoga greha« 1. Jovanova 1:7.

Kada priznaš Isusu grehe onda se daj temeljno očistiti. Nemoj činiti kao jedan mladi čovjek, koji je vodio razvratan život i načinio mnogo duga. Končno nije našao više drugi izlaz. jer su ga verni tako pritislili, da je svome ocu otkrio i za isplaćivanje istih dugova ga molio. Otac je imao ozbiljan izgovor sa svojim sinom. Sin je obećao da će biti drugačije. Tada reče otac: »Daj mi sada tvoje račune, ja ću ih sve isplatiti«. Kada je sin skupljao račune, našao je pojedine, kojih se je stideo. Ako bi on iste račune ocu predao, onda bi video kakav je besraman život vodio. To nije smjelo biti. Zato je on pojedine izostavio. Otac ga pitao: »Jesu li to svi računi, sine moj?« Sin je odgovorio: »Da, oče«. »Mogu li se na to osloniti da su to svi?« »Da, oče, to možeš«. Onda otiđe otac i isplati dugove. — Tek što je otac bio opet oputovao, čuli su verni neisplaćenih računa, da su drugi dobili svoj novac. Oni su se onda pretili sinu, da će njegovom ocu saopštiti. Sin reče u sebi, to nismo na nikakav način biti, jer onda nebi otac samo saznao za besramni život kojeg je on vodio, već i za to da je u svetom času oca prevario. Sada više nije našao drugi izlaz — nego si ispali metak u glavu. Duboko dirnut stajao je otac na sprovodu svoga sina i reče: »Sine moj, da si mi bar sve kazao!« Pred tobom stoji jedan koji ti hoće mir dati. On već dugo čeka na tvoj povratak domu. Već je često tebi doživao: »Dođi vrati se iz strašne te zemlje, gdje tmina te svlada i rane ti zada. Izgubljeni sin! Domu se privin! Dođi de, ođ dođi!

Jedno ali moraš činiti, a to je da tvoju celu prošlost pred Njega doneseš. Ne zadrži ništa nazad, donesi sve Spasitelju. Ne samo malenkosti, već i krupnije i teže grehe tvoga života.

Ne možeš li sam preko toga biti gospodar, onda idi jednom sluzi Gospodnjem kome ćeš se poveriti i snjime moliti. Apostol Jakob kaže: »Ispovedajte, dakle jedan drugome grehe i molite se Bogu jedan za drugoga, da ozdravljate; jer mnogo može pomoći snažna molitva pravednoga«. Jak. 5:16. Usudi se u veri pogledati prama gore k Spasitelju, pa ćeš se osvedočiti: »Tko Isusa raspetog pogleda svog, taj spašen je u isti čas; Stog gledaj u Onog, kog' poslo' je Bog, Koj' za tvoj bi izranjen spas! Ta nije li Isus greh uzeo tvoj, i trpio za grešne nas? Ne proli li krvcu mi li Spasitelj moj. Da nam svima pribavi Spas?

Ako si se ogrešio kod ljudi onda moli Boga za snagu da bi mogao k njima ići i za oprostjenje ih moliti. Ja znam da su ti putevi, putevi poniznosti, koje nam stari neprijatelj otežava, ali Gospod daje iskrenima milosti i snage.

Ma ko ti jesi još jednom te hoću zamoliti: Okreni već jednom ovom svetu leđa, jer on te ne može

zadovoljiti. Oprosti se sa grehom koji ti upropašćava život. Nisi li već dugo osjetio, da u tvome životu mora drugačije postati? Zato prihvati dok ti ove retke čitaš, odluku: Ja hoću k Spasitelju da idem i Njemu svoj život da posvetim. Niko ne može biti sretan, dokle god moć greha na njegovom životu leži. O, veruj to meni:

Ti ne možeš nikad biti sretan,
Ako ostaneš od Gospoda udaljen.
Oj dušo, uđi u Gospodnji mir,
Primi Isusa za svog Gospodara.

Da bi Spasitelj i tebi mogao kazati kao jednoć velikoj grešnici: Vera ti pomože idi sa mirom. Sa mirom, to je onda prošlost kroz milosrđe bačena u more zaboravnosti.

Sa Božjim mirom se radosno prolazi kroz ovu suznu dolinu u susret budućnosti, a u zadnjem času može se kao Šimun reći: »Sad otpuštaš Gospode slugu svoga po reči svojoj smirom«. — To onda nije smrt nego je blaženo nasleđe. Blaženo u domu biti. Stoga te smem valjda još jednoć pitati i moliti, da na moja pitanja pred Bogom odgovoriš:

Gledaj Spasitelj i tebe ljubi.

Imaš li Isuse, imaš li mir?
O dušo reci, imaš li Ga?
Imaš li Isusa koji ti se
na nizini kao Spasitelj javio?
Imaš li Isusa? govori grešniče,

H. Müller

Ljubav

Bog je vrelo ljubavi. Teža koja drži svet u svom položaju, je takoreći matrijalno otkrivenje Duhovne teže ljubavi, čije je vrelo Bog. Magnet privlači čelik ne zato što je skupocjena kovina, nego što čelik ima sposobnost na njega djelovati. Magnet ne privlači zlato. Zlato je skupocjenije, ali nije magnetično. Bog privlači također grešnike ma kako grešni oni bili, ako se oni pokaju i njega slede, ali druge ne, koji su samopravedni, i Njegovoj moćnoj ljubavi ne popuste.

Poljubac je vanjski znak majčine ljubavi prema detetu. Ako dete ima zaraznu bolest treba majka da se zadrži njega ljubiti, ali njena ljubav naspram bolesnoga deteta nije zato manja, nego još veća, pošto ono njenu ljubav i brižljivost još više potrebuje. Isto tako može po vanjštini izgledati, kao da Bog ove na-

pušta koji su postali plijen zaraženosti greha, ali Njegova ljubav k njima je beskrajno veća nego li ljubav jedne majke k njenom detetu. (Izaija 49:15). Kao drugim svojstvima jeste i njegovo strpljenje beskrajno. Ljudi su slični kotlu koji vri, jer i oni odmah vriju kod najmanje nepravde, ali Bog je drugačiji. Kada bi Bog isto tako bio gnjevan, onda bi ovaj svet već davno bio jedna ruševina.

Ako Hrist u nama živi onda će naš celi život biti njegovom sličan. U vodi rastopita sol nestaje, ali ne prestaje biti u njoj. Mi možemo u tom znati da je ona tu gdje kušam vodu. Tako i u nama stanujuć Hrist, iako je nevidljiv, drugima će se otkriti kroz Ljubav, koju on nama da.

Dobra odluka

Kakove se sve odluke stvaraju! Kako često ono zvuči iz čovječjih usta »ja hoću«! Pre kratkog vremena govorio sam sa jednim koji je išao na odsustvo. »Što ste vi preduzeli činiti za vreme vašeg odsustva?« upitao sam ga. Tada on reče: »Ja hoću se jednoć zadovoljiti«.

Kakova je to siromašna odluka! Tu ja želim ovu reč uzeti iz biblije: »Sa Gospodom se hvali duša moja, hvala je njegova svagda u ustima mojima«.

Zar ne, to je lepa odluka. Tko bi bio više vredan da ga se hvali, nego li naš Gospod i Spasitelj!

Većina što će ovaj list čitati će na ovu odluku pristati. Samo se bojim da pojedini još ne poznaju život molitve. Onda se naravno još ništa nezna od hvaljenja Gospoda. Onda još i mnogo ima Hrišćana koji vode molviteni život, ali njihov duhovni život je samo jedno iskanje i uzdisanje. Ali fali hvala i obožavanje. To je jedna lepa i slavna stvar, kada srce do tog zaključka dođe: »Da, sa Gospodom se hvali duša moja«.

»Svakodobno!« Neko bi mogao misliti Psalmist je ovu odluku uzeo, kada mu je dobro išlo, kada se sretan osećao. Ali to nije bilo tako. On je ovu odluku sebi uzeo u najtamnijim časovima svoga života. Na putu u svoju domvinu bio je prognan od poludjelog cara Saula. Tada je on u drugu zemlju morao pobeći. I tu mu je pretela opasnost. Baš u ono vreme kada je unaokolo bilo neprijatelja, kada više nitko nije ništa dao za njegov život, kada nije bilo nikakvog

izlaza više — tada je David ovu odluku sebi uzeo: »Gospodom se hvali duša moja svakodobno«. Kako je Gospod morao jednoj duši velik postati, koja ovako može govoriti! Kako se njoj morala slava Gospodnja otkriti, kada ona u pol zime može proljetne pjesme pjevati! Bog hoće i nama da pomogne za ovakovu lepu odluku. Neki sluga Gospodnji je jednoć kazao: »Tko hoće jednoć u vječnosti da pjeva sa savršenima ovu pjesmu hvale, taj mora istu već ovde vježbati«.

Zadaća i sila

Veliku zadaću koju je Gospod Isus dao svome narodu, je naznačena u velikoj carskoj zadaći: »Iдите po svemu svetu i propovjedajte evanđelje svakome stvo-renju«. Oni su trebali do kraja zemlje vest o Spasenju nositi. Ali od kuda su oni trebali uzeti tu silu da izvrše ovu veliku zadaću? Ovu silu je Gospod obećao svojim učenicima kroz svetoga Duha. »Vi ćete primiti silu kad siđe Duh sveti na vas; i bićete mi švedoci i u Jerusalimu i po svojoj Judeji i Samariji i tja do kraja zemlje«. Sila Duha svetoga je potrebna za izvršavanje ove velike zadaće! O da bismo ovu nam predatu zadaću prihvatili i u sili Duha svetoga ispunili!

Širite i pretplaćujte se na glasnik blage vesti

„PUT SPASENJA“

Pretplatna cena: U našoj državi godišnje 12 Din., za inostranstvo 20 Din. Za Ameriku 50 C.
Čekovni konto broj 46.988 Poštanske štedionice - Zagreb.

Štamparija Farkaš i Dürbeck, Novi Sad, Železnička ul. 30. — Telefon: 24-88